

PERIÒDICH POLITICH VERMELL.

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA

25 exemplars. Una peseta
Cada número. a quartes
Surt a llum ab tota regularitat a lo menor una vegada
cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6

BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat a domicili. 8 rals trimestre
Països de la Unió Postal. 15 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanin
las circumstancies

per socorre las familias dels militars condemnats
per lo de Santa Coloma de Farnés

	Pesetas
Suma anterior	39'50
Un Republicà.	1
Un Municipal	'25
Un acèrrim enemic de tots los que no van vestits com las personas	'25
A. V.	'50
Un Descamisat	1
Lluçia Redondo	'50
Juan Marcos de Irens	'50
Un Federal de Capellades que protesta del derramentament de sang	'50
Joseph Riba, anarquista	1
Total.	47

Se admeten donatius en aquesta Administració
De fora poden enviar las cantitats ab sellos

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

(Continuació)

XVI

Amichs lectors, comensau per playner l'ànima dels condemnats y la vostra per quan ho serà.
Ja sabèu si n'ha estat aquesta de martiritzada ab las mil cruels sensacions que ha experimentat per efecte dels torments físichs qu'habem ja referit; donchs ara, caríssims germanets, al anar pera entorvar-nos dels nous sufriments, los que més íntimament l'afectan, he podréu considerari si serà cosa d'espantarrarse.
Vagi donchs lo primer disparo.

Per lo pronte tapàse las orelles, puig aneu a sentir los brams d'un dels mes sabis dels *Reyes*, lo del *Rey Manigranas*. (Vegeu sa obra *Libro de la vida*)
«... Mes totes aquestas penas dels sentits exteriors del cos no son: res absolutament comparadas ab las que sufriran los sentits interiors de l'ànima.»

Aquí lectors convé fer observar que deu entendrer al gran metafísich no per lo que diu, sino per lo que *hauria de voler dir*. Tinch ben observat que fins en las més sabias testas de *corona peluda* sembla qu'és lo primer cuyadado sempre que la reverencia se disposa a dirigir la paraula a sas innocentas ovelles, lo de tirar a un cantó sos coneixements científichs, fins los més rutinaris. En lo present cas se 'ns ofereix Granada dissertant en qüestions psicológicas ni més ni menos que com podria ferho lo mateix Moisés ab tota sa ignorancia.

¡No sabia per cas lo sabi teòlech que lo cos no *sufreix may* perque no senti!

Donchs rebutada aixís sa tergiversada teoria, tenim que queda nula de tot punt la gran pena aquella dels sentits exteriors del cos, eliminada de la pena dels sentits interiors de l'ànima. Ademés, quan está l'ànima embargada ab un sentiment dolorós, per exemple, reconegui l'origen que 's vulga, desde 'l moment de ésser eterna la causa que 'l produeix no sentirà *major torment* ab que se li oferís un altre causa d'igual gènere é igual intensitat: pot, si, una causa més forta substituir a un, altre mes débil, en qual cas desapareix aquesta; mes aixó no passa al infern, puig qu'allà totes las causas son a quina més poderosa y totes igualment eternas: resulta donchs que l'ànima igual dolor experimenta baix la presió d'una causa com la d'un'altra y que no per ser aquestas molts ha d'esser major la intensitat de la pena: per l'altre part totes las causas revesteixen una mateixa qualitat d'otor-

nas; donchs qué, lo colmo de una pena no equival a lo colmo de un altre pena igual! Si una n'hi ha de més forta que altres no *podria mai* avernia lo senyalar aquesta sola però que ha prevengut l'alivio que ha de resultar de los moments que a 'n aquesta la substitueixi un altra de menos activat... ¡Donchs qué ve a ser tanta taramalla de penas!... ¡Pensau per cas, oh sabias *llamaneras*, que 'ns faréu *canar* lo terrible absurd de que allà se senten dites penas totes a la vegada!... No, aixó no ho lograréu encar que ja habèu intentat afirmarho; però vos perjudicaria massa la obstinació sobre aquest punt, puig vos destaria altres teorias que vos interessan considerablement més; ja teu he donchs de concretarvos a que s'ho *manin* aixís las més *infelissas* de vostras ovelletas.

Resulta donchs, en definitiva qu'és falsa y estúpida la afirmació teòlech-psicológica hensada per la citada autoritat.

Lo haber dilucidat per complert nostra proposició de negativa a la mentada teoria de Granada no nos ha de privar del gust de ter conèixer al lector l'anàlisi que de aquesta 'n fa de lo mateix autor, sens deixar de aplicarhi 'ls comentaris que se 'ns vagin occurrint, puig que un no pot de menos.

Aixís donchs s'explica la fraresca autoritat en qüestió:

«La imaginació serà allà atormentada ab una tan vehement aprensión de aquells dolors que en cap altre cosa pensarà ni podrà pensar.»

Es a dir que aquesta pena de la imaginació ja es un altra ab la qual *res te que ceuere l'ànima* (¡¡¡!!!)

Però veým ara com se las arregla pera rebliar lo tremendo clau dinal ab quin acaba de atravessar las entranyas de la pobre dona Metafísich.

«D' aquesta manera la imaginació avivarà el dolor i el dolor la imaginació; però que així per totes parts creixi el torment del condemnat.»

Y continua:

«La memoria també s'atormentarà quan les records la antiga felicitat i los plahers passats per los quals vingueren a patir ja! tals torments.»

Això estaria molt bé si després, no nos digués lo mateix Fray. (Ibid XIV; § III, 22), que «no hi ha dol als condemnats lo dolents que foren, sino qu' es planyen ab rabia de no hainno suport més...»

Però anem seguint.

«Ara es precis tenir present lo torment horrosís a qu' estarà sotmesa la voluntat (!) Y conta entre aquestes una enveja insinuativa de la gloria de Deu. (qui no l' enveja) i un gran aburrament i odi contra Deu; una extraordinaria obstinació en vers lo dolent (lo de de gracia interna) a que Deu forçosament los somet; una penosa desesperansa de la misericordia de Deu, puig que estan certa de que jamay tindran fi ni remey las penas; y qual desesperansa los obliga a venjar-se ab los mil renecs que proferixen contra Deu ab sas llengüas rabiosas, puig com la seva venjativa voldran ellis, si poguessen, trobar-se a Deu a cavallada.»

«Què vos sembla del enredo, caríssims germans!... Què tal de la «eloquencia y la sabiduria del Fray en Llis de las Mangranas...»

Donchs amantuos, qu' ara n' aneu a sentir un altra.

Aquest es un Sant, per lo tant que, si bé posterior al altre, lo guanya en cambi en categoria. Vull dir, que val la pena de escoltarlo. Es en Li-gori, com li diuen los italians y en Gori-gori, com li dich jo. (Preparat, bon, mor.)

Una y tiot:

«Lo condemnat sera atormentat en sa memoria (tingas present aquest subratllat) i será pera ell un suplici lo més horrosís (Deu de Onze y quants suplicis lo més horrosís) lo recordarse del temps que han tingut en aquesta vida pera salvarse y que tan miserablement han gastat.»

Temim aquí que ó en Gori no va llegir al Fray Mangranas, lo qual no es de creure, puig la fama de las obras de aquest era universal y no s' portavan las duadas llumeneras mitj sigle de diferencia, ó feya tan cas en Gori com jo de la ciencia intusa de que en Mangranas havia d' estar dotat; de lo contrari no haguera repetit lo absurdo teològic de ocupar en absolut ab apropiables y tristos pensaments la imaginació que prou distreta l' havia deixada ja en Mangranas ab aquell dolor que la veia, avicant ella a son temps lo mateix dolor.»

Tornemhi que no ha estat res.

«Lo enteniment patirà grans penas pensant ab lo gran bé que ha perdut ab lo Paradís, ab lo no pequer gosar á Deu (vaya uns capricios) y ab la desesperansa (de un remey).»

Aquí hi han duas importants observacions que for: Gori no sap lo que s' pesca en materia de neologia; primera causa, perquè part de la pena qu' en Mangranas destina á las funciones de la memoria, ell la senyala pera las del enteniment; y segona, al objecte de completar la explicació de las penas de la inteligencia en sas funciones de racioni nos ve casi á revelar, involuntariament, lo que es pena de dany.

Y somhi de nou.

«Sufirà la voluntat espantosos torments (y torna ab los espants) per serli negat tot quant demana y serli donat lo que més aborreix.»

Aquí ns ve á la memoria lo que acudirà també á la del lector, així es, que ha dit

Granada que «lo demnat estarà cert de que no han de terti ni remey sas penas y que en sa esperació «blasfema horriblement contreu á qui odia y á qui voldria esbossar á mossegadas; y ara, per lo vist, s' representa en Li-gori-gori, lentos veu qui sap las cosas que l' damnat veu á deu y que aquest li nega, etc., etc.»

«Què tal, imparc lector, quin es lo més pastera de ab d' Y lo més murril... Ara ho sabràs als.»

En Fray lo gran ha acabat sa tasca de «exercicis de una indignació ab lo análsis que li ha copiat; mes no ha pas fet lo mateix (beata mansuetat de Sant Alfons del Gori-gori).

Aquest ja veu, ja «conforma ab qu' el cervell pensí y lo pr senti físicamente parlant; ja es d' sobretot lo que totes las intellectuals poden pugan funcionar tan lliurement com necessari siga pera poder sentir ab tota sa intensitat las mil variants de aquell horriblesuplici; gojós convé també ab que las ta tacultats se sentin per altra part embapadas ab los innumerales sufriments materials que s' hi son enceros; sí, tot així espon perfectíssimament als desitjos del tal Gori, ó millor, evidentament consteix tot així son major plaher; però, aís com totes las cosas en lo mon tenen unms allá, y que á la enveja sempre li falta un algo pera quedar satisfeta; per així es que lo nostre Gori, després de lo que li sabem, debia trobar que no li bastava aquella poca cosa pera deixar en un tot sadats sos laudables instincts místichs... y á va ser de tot punt forosís lo haber de crear en sa ardenta fantasia un torment que fos mil voltas més horribles que los ataus imaginats per la testa més criminal, y trasmitir després dita asquerosa creació á las débils encas y per rahó de la mateixa miseria, pogués tenir efecte la acció corrosiva del verí que á gotas se l' hi havia de destilar.

Femnos càrrech donchs, oh caríssims Reparadors, Miquelons y demès professionalnegres, del precís fruit de la tan privilegiada inteligencia d' en Gori y procurém, joh sil procurém propagarlo pera que no resulti llansada en camp estéril la bona llevor descansant ab la seguriat de que Deu nos ho ha de agrahir, y á més premiar espiéndidament, qu' es lo que més interessa.

Aquí va donchs la gran idea:

«Y no sols tindrà aquell horripíllim foch al entorn seu, sino que l' entrarà en las entranyas pera més cruelment atormentarlo. Son cos se tornarà tot de foch ab tal que tot cremará en ell; li cremará la sanch dins de las venas, lo moll á dins dels ossos, las entranyas dintre del ventre y lo cervell dintre del cap, convertintse per fi cada condemnat en una fornall ardentíssima.»

«Quina llástima que no estiga dotada la ánima de forma real com per exemple la que va guillárselas de la grassa boca de Jesucrist encarnada en un colomet; perquè allavors podia haber ategit lo célebre inventor de crueltats: «Y lo colomet cremará dins del cervell fins á quedar carbonizat, ó siga de la mateixa manera que la revolucionaris habian de haber deixat als antichs inquisidors pera que quedés definitivamente establerta la pau en lo mon!»

«Que vos sembla, estimats lectors, trobheu ara que la cosa es formall comensáu ja á fervor càrrech del punt á que arriba la justa indignació divina!... Comensáu ja á cobrar terror á l' a aquest infern del que tanta coña ne leyau!...

Aja!!! ¡Dihèn que sí!... Infelissos, escoltau donchs á Sant Joan Crisostomo: «Mil inferns que s' reunissen en un, no arriarian á igualar, ab totes las altres penas, la intensitat de la anomenada de dany.»

Calculáu, donchs, quin altre article se vos prepara y tremola, així sí, tremoláu!!!!!!

ELÉCTRICH

(Seguir)

NOTAS

20. Y no habentlo pogut vencer lo dimoni desaparegut prorrumpit ab mil espantosas blasfemias contra Deu y sos sants... (Claró) - Veigues exemples baix lo mateix li en Santa Teresa, los sants Tomas, Bonaventura, Geron, Ligor, Bernat, Segar, etc., etc.

21. (Aquesta nota enviada sa indicació per error de caixa, correspon al penúltim apartat del art. IX.) En quant á la ira dels sants y los ángels la justifican entre infinitats d' altres los doctos Splanó y Golabert, qu' escriuen: «Deu dirá als condemnats Aparteu-vos de mí, maldichs de tots los ángels y de tots mos. Recullits que després d' haber sigut vostros advocats ara clamau y sollicitau rigorosa venjanca contra vostros... (Regl. de ed. - De la senten. contra reprob.)»

Respecte á la ira de Deu ja es un punt més delicat, puig que s' tendria més raon per entender qu' així com en lo mortal es un vil defecte lo veu aquest, en Deu va á esser un dé de perfeccio, puig que sense la ira ja no podria Deu esser just y per tal, perfect.

Per lo tant que inútil seria que sentimient otívem per exemple, á Granada quan dia (Del Jaietí final, 3): «En aquell dia esparramará Deu la ira y senya que de tots los sigles tindrà recollida...» Puig lo que nos convé justificar en aquest cas es que l' instinct de ira que domina en Deu es un cas de alienca natural al que domina en l' home. L' assumpte es compliat, y per capítular nos ha sigut precís formar un article que ab lo títol de La Ira de Deu se publicarà al final de Lo Infern.

22. Dni sant Geron: «Lo foch del infern porta en sí mateix tots los torments y dolors que en aquesta terra s' patixen, si bé incomparablement més aguts y entrant en los details Sars, Ligor: «proferis, diu, aquell murroros son curts iudicis de cosas, de cap, d' entranyas y de tots los nervis del cos.» (De las penas del Infern, II.)

QUEIXAS

«Per que no somriu, nineta,
com sempre temps passat?
Per que no obras la roseta
short tante cops la marxa
als dos habits atropat?»

«Qui s' han fet las miradetas
qu' eran mo n plaher y goig?
Y las doblas parafitas
que timent las mans entretas
me feyan tornar mitj boig?»

«Per que al bonch no vob veni
espugnat que all' m' venias?
Per que no surte dematí
y no passas pel omí
que jo passo anant al max?»

«Quin es que avans me buscabas
y m' venias sempre ab plors?
Per que al darrera m' anabas
y cada dia m' donabas
aquell ramellet de flors?»

«Què s' han fet los juraments,
sospira, petona y abraçadas
ja? que tantas mls regaldas
vares donarim ab torrens
de llágrimas barrejadas?»

«Y á la font d' aprop l' aigua
perque no hi vols venir ja?
Te recordas d' un jorn, nina,
que t' costó se t' va trenca
fentlo servir de joguina?»

«Es per 'lo potser, nineta,
que no m' vols més estimar?
Quina culpa t'ich, maqueta,
si t' ducay per la anqueta
y me t' vares deixar anar?»

PAPY DEL CARRIL

La premsa liberal de Madrid dedica aquestos dies grans elogis á Catalunya y en particular á Girona y Barcelona, per sa actitud ab motius dels fusellaments dels militars de Santa Coloma.

Ja era hora que á Madrid ens trobessin algo de bo.

Per supost, que en las esferas oficials, se 'ns detesta mes que al cólera.

Però consolemnos.

Nosaltres los paguem ab la mateixa moneda.

.. ..

Habèm rebut lo prospecte y primera entrega de la traducció de la obra de Lleó Taxil *Pío IX ante la historia*.

Es editada pe 'ls senyors Bosch Acha y Compañía, val un quartillo de ral la entrega y se suscriu en las librerías y centros de suscripció de Barcelona.

La obra promet ser interessant y capás de fer neteja de mes de quatre ciatells plens de llana.

.. ..

Molts dels que per fer mes lo senyor han fugit de Barcelona per per á si ve 'l cólera, se troben per fora que 'ls comensan á pelar qu' es un gust.

Donchs que segueixin donantse importancia.

.. ..

Es cosa que fa trencar de riure veure 'ls anuncis que respecte al cólera surten aquestos dies als periódichs.

Galetes, paper de fumar, licors, formatges, gelats, thes, arròs; de tot se veuen anuncis dihent que son anticolèrich.

Fins un manyá anuncia los seus panys y claus posant *cólera* en lletres ben grosses.

Si á mi no 'm costés cap diner, faria posar lo següent reclam á tots los diaris:

«Anticolèrich infalible.

»Regalant cinch duros á Fulano (*agut m' hi posaria jo*), es remey segur per no agafar lo cólera.»

Y fins no estranyaria que algun talós volgués probarho.

.. ..

Lo senyor Castelar, en son últim discurs ha anatematizat altre volta las revoluciones.

Home, y per aixó s' ha molestat tant! També ha trencat una taquilla de un cop de puny.

Caram, no ho fassi tant fort.

.. ..

En Sagasta ara 's torna molt liberal, pero molt.

¡Hi ha algú de vostés que eregui aixó! Donchs lo mateix me passa á mí.

.. ..

Diuen que per fi 'ns treuen la riera d' en Malla.

¡Carambas! y no 'ns podían treure altres cosas que encara 'ns son molt mes perjudicials, com los conservadors, la mona... de Pasqua, etc.†

Y tapa que ja es cuyt.

.. ..

Los ministros de la religió sempre 's distingeixen per sas ideas generosas.

En l' Ateneu de Madrid va votar una petició de indult pe 'ls condemnats á mort de Santa Coloma.

Tothom va votar en pro; tothom, menos un capellá (¡natural!).

Aquest acte de abnegació catòlica necessita un premi.

Que li entreguin un parell de *nerodas* en bon estat per fer del ofici.

.. ..

Se diu que 'l pare que votá en favor dels fusellaments de Girona, va á ser expulsat del Ateneu de Madrid.

No ho crech.

Los madrilenys no son capassos de una acció tan bona.

Y menos sent lo seu rey socio de mèrit.

.. ..

Per haber manat lo govern espanyol acordonar Gibraltar ¡ab motiu del cólera de Fransa y per no haberse pres midas sanitarias en aquella plassa inglesa, lo gobernador de la mateixa, per *vía de represalias*, ha expulsat á quatre mil obrers espanyols que 's guanyavan la vida treballant dins de Gibraltar.

No 'n te prou l' infelís treballador ab sa constant necessitat y malestar, sino que, trencantse sempre la corda per lo mes prim, los governs fan *represalias* en indefensos obrers, per las questions que 's tenen entre ells.

¡Quanta valentia la del govern inglés y qué orgullosos se posarán després de tal hassanya!

L' esperit de patria, que tant embruteix al home civilisat, ¡com los deurá vessar de satisfacció!

.. ..

Lo primer que 's recomana per combatre 'l cólera es: bons caldos, bons vins, bons aliments y poch treball.

Y escoltin, senyors sabis: ¡no troban cap mes remey pe 'ls que tenim de afanyar las caixaladas quantas cada dia com uns arastrats!

Perque lo qu' es aquest, ja ho saben que no 'ns serveix.

.. ..

A Sant Joan Lasfontes han fet una bona festa majó, gastante alguns quartos ab músicas, coro y cera.

En cambi van á tancar-se duas ó tres fábricas de paper per falta de treball, y suposém que las familias dels que 's quedan en vaga no deurán gastar gayre humor.

Los diners gastats en la festa majó hau-

ian estat molt mes ben empleats en socorre á las familias necessitadas.

Però, cá, la questió es pagar expièndament al rector per sas funcions de cera.

.. ..

En lo *joch nacional* acaba de succehir una irregularitat.

Dilluns se treyan los premis de la última passada rita de Madrid, y després d' estar llistos se n' adonan que no hi havia cap set mil á l' urna.

A pesar de que avans se contau y recontan totas las bolas, se n' habian des-cuydat un miler.

Després s' ha anulat lo sorteig, de modo que 'l que ja havia tret, ara 's troba fastidiat per la ineptitat, mala fe, gauduleria, ó lo que siga, dels empleats.

Però senyor, ¡quan acabarem de ser lo joguet de quatre mamarratxos de oficial!

.. ..

Contornes nosaltres en que las suscripciones per los militars de Santa Coloma no sigan unica y exclusivament per las familias dels fusellats, sino també s' hi auxilihin las dels condemnats á prescri, habèm cambiat la cabecera de la suscripció dihent ara: *Suscripció per socorre las familias dels militars condemnats per lo de Santa Coloma de Farnés*.

.. ..

En una corrida de toros de Ternel que presidian quatre senyoretas va acabar-se la funció á cops de pedras resultant terits molts concurrents, inclús alguna de las presidentas.

Ab conservadors y toros tant se 'ns va civilisant, que aviat d' Espanya dirán:
—Son mes salvatjes que 'ls moros.

.. ..

Un alt personatge de la situació ha regalat un tigre al Ajuntament de Madrid.

¡Diantre! ¡Si será algun capellá sublevat durant la última campanya carlina!

Com ara tot se falsifica...

.. ..

A Madrid hi ha hagut una revista militar about formaban 8.000 soldats.

Aixó son midas contra 'l cólera.

.. ..

Altre vegada van á fer-se funerals pe 'ls fusellats de Girona.

¡S' ha vist res mes tonto que 'ls republicans donant á guanyar quartos á la Iglesia!

¡Hi ha ni un liberal que eregui que las missas poden aliviar de alguna cosa als fusellats!

Donchs si no 's creu, ¡per qué 's dona l' espectacle de una farsa!

¡Y encara 'ns queixarem de que 'l clero fassi de las sevas!

Massa poch.

.. ..

Segons havem indicat en números anteriors, com resultat de dades estadístichs y científichs, *morcada de Barcelona deu habitants darris d'excés*, degut á las malas condiciones higiénicas de las clavegueras, empotrats, servey d'ayguas, cementeris, arbolat, hospitals, presons, etc., etc.

Com cap d'aquestas causas s'ha remogut, seguex inalterable l'efecte de la mort excessiva de nostres compatriotas, y cada hu de nosaltres podem esperar tranquilament constituir una unitat en la estadística de defuncions.

Ab aquestes antercedents quina confiansa poden inspirarnos las precaucions que s'prenen pera evitar l'invasió del cólera?

Es aquesta una qüestió per demés interessant, porque s'tracta de nostra vida y de la de tots los individuos que 'ns inspiren simpatia, y per aixó estém tots interessats en fer tot quant de nosaltres dependeix y en excitar l'opinió pera que qui tinga obligació y responsabilitat en assumpto tan grave no ocasioni, per criminal peresa ó complicitat, la mort dels ciutadans que confian en son fals zel.

Habém rebut la següent carta, que publicadem íntegra per exemple de piadosos devots:

"Sr. Director de LA TRAMONTANA.

Molt senyor meu L'únic objecte d'aquesta carta es explicar á vostre-oytia que publichi en LA TRAMONTANA la cas digna de memora que va passaros á un grupet d'expedicionaris á Sant Miquel del Fay.

Cinch anys fa meys y jo varem engrasarnos dilans passat pera fer una visita á dit lloch y, en sent allí, encarreguem als encarregats de la casa que 'ns arreglassin un pollastre ab arros mentre feriam una petita excursió á aquells festes-ha voltants y després d'haber dinat y pagat lo gasto juntament ab l'import de la visita á las Cirras, demanarem, per recort, que 'ns mostrassin objectes entonsats, anells, rosaris, etc., que s'vayan dins d'armaris del mateix menjador: varem treure dos anells, varem posarlos demont d'una taula y nosaltres varem probarnos tres á quatre anells: habent preguntat l'import dels objectes que 'ns apropiarem, aquell que va obrir l'armari, ó siga l'heren de la casa, va manifestar que faltaban, ademés dels comprats, dos anells més y que 'era precís que nosaltres també 'ns paguessim: presentos nosaltres completament defuats que se 'ns imputaba, varem afonsarnos ab tota la força de honorables que 'ns quedaba y, en últim resultat, després d'haber repassat la existencia d'objectes dit heren, després d'habermos insultat lo cunyat del heren, tractantnos de prunques, y després de corroborar lo pare del heren que incalculablement aquells dos anells debian estar en poder d'algun de nosaltres (sent aixís, senyor Director, que ni jo, ni cap dels companys som caposos, y 'ns esp' l'argall de publicarlo, d'intentar jamay un acte semblant, no varem adoptar altre medi per acabar qüestions que satisfere de sobrepuig la quantitat miserable de 10 reis, valor total dels dos anells desapareguts á cinch reis cada anell.

M'olvidaba dirli que tant hont punt varem manifestarnos que nosaltres haviam rebut aquells dos anells, va haberihi entre nosaltres mateixos, nos ab nos, un registre general per assalar lo mal concepte que havian format, advertint que ni un deixis de colla va mourens del menjador durant l'excursió de la mostra d'objectes, y es inútil assegurarli baix parament que no sabiam, francament, de que 'ns parlavan.

Aquesta es la veritat exacta del fet, sens exageració de cap menys, y l'hi suplico novament la publicitat del cas, per avís que pot servir al públich en general, ja que tanta afició hi ha y hi ha hagut sempre á visitar lo renombrat lloch de Sant Miquel del Fay.

Jo ja ho veig: la pedregada de dos endarrera no va deixar res per seguir d'aquells contorns, á mes ben dit, va deixarho pelat tot, al mateix temps, ab un dinar de tants pochos entrants no hi ha camp per poguer començar tant bonicament, com acostuman ferho, segons noticies generalas y fidedignas, y, per aixó, idearem l'embotzaron per altre costá.

Los companys y jo l'hi agrahirem infinitament la publicació d'aquesta historia, y, per recompensa, lo dia que vulga venihí costé 'ls hi cantarem la canya.

Donarli gracias anticipadas, me despedido de voste sempre afectosissim y S. S. Q. S. M. B.

JOSEPH BARRANY.

Uns dos mil duros van recullirse á Jerez de caritats ab motiu de las execucions dels nomenats de la Ma Negra.

Volen fer lo favor de dirme á qué s' destinaran aquestas diners.

¡A missas!

Donchs llavors diguin que 'ls diners se recullian per engraxar capellans.

Sempre la gran farsa per tot.

.. ..

Una senyoreta socia piadosa de la molt reverenda congregació de las *Germanetas dels pobres*, va esser comissionada pera portar setze mil duros de la corporació desde Palma á Paris.

¡Vostós no han vist á la senyoreta ni als setze mil duros!

Donchs lo mateix ha passat á las germanetas de Paris.

Nota. No vagin ara á pensarse que la senyoreta va fugar ab un reverent. Res de aixó. No mes van trobarse per *passar lo rosari*.

.. ..

Fa pochos dias va tindre lloch á Perpinyá l'enterra civil de un fill de 'un membre de la Associació de lliure-pensadors espanyols, asustintihí ab la bandera los lliure pensadors francesos y regnant gran fraternitat entre uns y altres.

Pe'l camí trobarem al bisbe de Perpinyá que anava en un cotxe acompanyat de tres noyas per distreuens.

Lo bon pastor, ocupat ab la companyia, no feu cas dels manifestants, y ni acertá á llevarse lo sombrero devant del mort.

Los lliure-pensadors passaren sense fer cap cas del ensotanat, si be somrient maliciosament de la companyia.

Al cementiri se teren discursos alusius al acte per espanyols y francesos, fraternisant y fent vots per l'avens del lliure pensament.

Nosaltres donem la noticia congratulantnos dels resultats que van portant totas las del mateix color.

.. ..

Un sochantre de la iglesia de Santa Maria de Andújar va suicidarse tirantse al pou.

Vetaquí un devot que debia tenir pressa per anar al cel.

Que vagi de gust.

.. ..

Entre una esposa de Jesucrist y un professor de piano no sé qué diantre contan que va pasar á Monforte.

Foren cosas tan estranyas, que fins algú ha sospitat de si á la divinitat d'aquest fet, li surten banyas.

.. ..

Una monja que exercia de capitá manaya en la casa de caritat de Vigo acaba de ser portada á la caga-menja y se li torna causa criminal.

Sembla que 'l *fruy* de la tal hassanya *manijetera* va trobarse á la *necessaria*.

¡Ah bandarras!

.. ..

Jo no sé la Providencia qué pensa ab las sevas casas de cambi de la terra.

A varias iglesias de Sevilla, Zalamea, Vendrell, Torelló y altres pobles han caygut mals llamps, escalabrant alguns devots.

Vos ab aquestas qui es que tinga un dit de seny que s'atreveixi á anar á missa!

EPIGRAMAS

Un poeta, fent l'amor á una serrasa etanguana, li digué—Ets una una que m'estás robant lo cor.—¡Ahont va, aquest senyorot ofesa ella respongué.—¡Jo nina? Vagi allá á fe...! Vosté si qu' es un ninot.

Deya un jove aficionat á representar mals dramas:—Per pogué abraçá á las damas, de franch sempre he declinat.—Y un altre digué—Donchs jo, mentres tu 'l séu cos apames, no mes per veurels las camas, de franch faig d'apuntadé.

A ROSSELLA

XARADAS

Una tot vareig comprarme, y una tres hu pe 'l didot que molt ell va encarregar-me: nos pe 'l hu dos van robarme prop de An tres allá en lo Clot.

F. SORRESCALAS

GEROGLIFICH

A
T R V
aquí
K U

ERNEST DE PALAUDELL

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO ANTEPASSAT

XARADAS: — 1.º Se-re-no.
2.º Ma-ta-lés.

TRINCA-CLOSCAR: — La Mendocala.

Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 6 Barcelona

EL CÓLERA Y SU TRATAMIENTO

FOR EL
Dr. G. SENTIÑON

Aquesta interessant obra, se ven al preu de **UNA PESETA**, en totas las librerias de Barcelona.